

for en blank og bar Udgift; den, der betaler sin Gæld, formerer jo dog sit Bo. At en saa stor Del af vor Finanshusholdnings Udgiftsside anvendes til Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gæld, bevirker ogsaa, at vi kunne se fortrøstningsfuldt paa hele vor finansielle Stilling. Jeg fastholder derfor, at vor Statshusholdnings Tilstand er saadan, at vi kunne dække Lønningslove og Jernbanelove og en Nedgang paa 2 Mill. Kr. — og mere vil den højtærede Finansminister jo ikke gaa med til — paa de indirekte Skatter med de løbende Indtægter, Staten har, og jeg hævder, at vi have omtrent det dobbelte i Kassebeholdning af, hvad der er fornødent. Og naar dette er Tilfældet — og det er Tilfældet — saa spørger jeg, men man vil ikke kunne give mig Svar: Hvorfor skulle vi i dette Øjeblik gaa til at bevilge ny Skatter, og hvorfor skulle vi gaa til at laane Penge til at bygge Jernbaner for, naar vi have Penge nok i vor Statskasse? Det, der er Tale om, er i Virkeligheden heller ikke saa forfærdelige og overvældende ny Byrder for vor Statshusholdning. Sammenregnede andrage jo nok samtlige Lønningslove $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., men dele vi det rigtigt og se paa, hvad hver enkelt Ting er, kunne vi tage blot det største, at Statsbanernes Funktionærer skulle have en Lønforhøjelse paa 1,653,000 Kr. Ja, det er mange Penge, men Herregud, med det samme foreslaas der bevilget 4,4 Mill. Kr. til rullende Materiel. Man danner sig deraf en Forestilling om, hvor stort dette Budget i Virkeligheden er, og en Udgiftforøgelse til Lønninger paa godt 1,600,000 Kr., der lyder saa stort, er paa dette enorme Budget i Virkeligheden slet ikke saa forfærdelig meget. Man maa jo dog huske paa, at det er et Regnskab, som har en Indtægt af 40 Mill. Kr. med en Udgift af 34 Mill. Kr. Vi ere der oppe paa saa enorme Summer, at en Lønforhøjelse til disse Statsfunktionærer som den, der er bleven bragt i Forslag, betyder ikke saa enormt meget for dette Budget, skønt det naturligvis er betydningsfuldt, og allermindst betyder det efter hele vor finansielle Stilling noget saadant, at det skulde kunne foranledige os til at gaa til ny Skatter.

Jeg vil sluttelig advare mod de Røster, som have hævet sig for at gøre

Politik paa disse Lønningslove. Man har villet sige, at uden de ny Skatter kunde der naturligvis heller ikke blive Tale om Lønningslove, og at hvis man ikke fik Forlig om Valgretten og Forlig om Toldloven, kunde der heller ikke blive Tale om Lønningslove. Jo, saamænd kan der saa. Den Kraft, som har bevirket, at disse Lønningsforslag ligge her paa Tingets Bord, den vil fremdeles kunne virke ganske uafhængig af, om der bliver sluttet politisk Forlig, og uafhængig af, om dette og det andet Ting gaa til at bevilge ny Skatter, thi den Kraft, som har lagt disse Lønningsforslag paa vort Bord, er selve de Funktionærer, hvem disse Lønningsforslag angaa. Og have de haft Styrke til at lægge disse Forslag paa Tingets Bord, ville de ogsaa have Styrke til at bære dem igennem Rigsdagen og føre dem til at blive Love. Og deres Haand vil sikkert falde tungt paa Hovedet af den eller dem, der prøve paa at standse disse Lønningslove paa deres Gang gennem Rigsdagen eller prøve paa at hænge dem en Klods om Benet, hvad enten dette skal være i Form af ny Skatter eller i Form af et politisk Forlig.

Men medens disse Lønningsforslag nu nok gaa deres Gang gennem Tinget, og det andet Ting med, og blive til Love, ønsker jeg, idet jeg tilsiger disse Forslag i deres Hovedtræk mit Partis og min Støtte, at tilføje, at, som jeg har udviklet, heldigvis er vor finansielle Status saa god, at der intet er til Hinder for, at vi ogsaa kunne tænke paa at komme dem i vort Samfund til Hjælp, der mest trænge dertil, og ogsaa komme Erhvervslivet til Hjælp. Først og fremmest vil jeg da udtale Haabet om, at man, naar man gennemfører disse Lønningslove, der tiltrænges for de forskellige Funktionærer, Skolelærere osv., ikke derfor mister Blikket for, at der ogsaa er andre i vort Samfund, som det gælder om at komme til Hjælp. Særlig ude paa Landet er der den store Husmandsklasse og den store Landarbejderklasse, der stærkt trænge til, at man fra Lovgivningsmagtens Side tænker paa dem. Landarbejderbefolkningens Stilling er i Virkeligheden saaledes, at en Reformlovgivning er i høj Grad paakrævet. Jeg tillader mig derfor at spørge: Hvad bliver det egentlig til med Forsikringskommis-